



Zgodba o Astri: Iz rodovniškega legla do verige

Priporočljivo je imeti s psico vsaj eno leglo, so poznavalsko priporočali skrbnikom Astrine mame, črne rodovniške labradorke. Čeprav se v njihovi družini niso nameravali ukvarjati z vzrejo, so priporočila vzeli resno, s psico opravili vzrejni pregled in našli primerne samca. Ne dolgo za tem so imeli doma 6 malih črnih rodovniških kepic, ki so se pod nadzorom mame psice lepo razvijale.

Odgovorno so skrbeli zanje, vendar se potek dogodkov kmalu ni več odvijal po načrtih: mladički so pred prvim cepljenjem zboleli za pasjo kugo. Kljub slabi prognozi in pesimizmu veterinarja so se odločili za zdravljenje in mladičkom je uspelo. Zdravi in oskrbljeni so pričeli iskati nove domove, kjer se je ponovno zapletlo. Zainteresiranih za nakup mladega črnega rodovniškega labradorca je bilo mnogo manj, kot so pričakovali.

Odločili so se obdržati enega samčka, ostalim mladičem pa najti nove domove. Zadnjo psičko so kljub rodovniku in vsem stroškom, ki so jih imeli do tistega trenutka z leglom, podarili posvojitelju, ki naj bi lepo skrbel za svoje pse.

Mladič, ki je ostal doma, se je igral, pridno jedel in rasel, odločili so se za sterilizacijo mame psice in zdelo se je, da je projekt »eno rodovniško leglo« končno uspešno zaključen.

Nato pa nekega dne prejmejo klic prostovoljcev DZŽ Pomurja o njihovi psički, črni Astri, ki so jo našli pripeto na verigi v neprimernih življenjskih pogojih. »Jo lahko dobite od tam?« so brez odlašanja vprašali prejšnji lastniki in že sedali v avtomobil, da se odpeljejo ponjo.

Astra jih je pričakala na veterini, smrdela je, njen vrat je bil oguljen do krvi, hranjena je bila pa res dovolj, morda še preveč. Prostovoljci so jim povedali, da so jo našli povsem po naključju, saj je bila pripeta med dvema zgradbama, na kupu smeti, zato so jo ob prvem obisku na lokaciji spregledali. Lastnik Astre, kateremu je vzreditelj psičko pred meseci oddal v dobri veri, da je zanjo le našel dober dom, je seveda menil, da zanjo zelo dobro skrbi, saj je lepo okrogla. Kljub temu so ga prostovoljci uspeli pregovoriti, da psička potrebuje boljše pogoje življenja in da v takšnem ne bo imel nobenega psa več.

Ob ponovnem srečanju s psičko na veterini so se s prostovoljci dogovorili, da gre Astra z njimi domov in bodo poskrbeli zanjo, dokler je ne sterilizirajo in najdejo novega primerne doma. Vendar so si kmalu premislili.

DZŽ Pomurja je samo nekaj dni zatem prejelo klic, da Astra ostaja doma z bratom in mamo. Njena zgodba se je po spletu srečnih naključij in ljudi, ki jim je mar, srečno obrnila. Namesto životarjenja na verigi in neskončnih kotitev malih labradorskih mešančkov, je dobila svoje posteljo v spalnici prvotnih lastnikov legla, tretjo v vrsti. Njeni novi-stari skrbniki so nato poskrbeli za njeno sterilizacijo in preverili, če so bile sterilizirane tudi vse psičke, ki so jim našli nov dom, saj ne želijo, da bi se zgodba o »enem leglu« ponovila.







